

for Lægekorpset. Og hvad Dyr lægekorpset angaar, hænger det nøje sammen med Antallet af beredne i Afdelingerne og med, om Afdelingen er forsynet med et større eller mindre Antal Heste. Man kan altsaa fra disse Love slutte sig til, at Ryteriet neppe vil blive indskrænket, som nogle have talt om, eller at i hvert Tilfælde Feltartilleriet vil blive udvidet. Ellers vilde denne Lov jo allerede blive noget overflødig. For hvis det nu foreslaaede Personel passer, vil det ikke passe, naar der kun er Brug for færre. Man kan jo sige, at man altid kan afskedige en Mand igen. Men det ser lidt mærkeligt ud uden videre at tage en Mand det ene Aar og næste Aar at afskedige ham igen. Og saadanne Forandringer gøre Skade. Ethvert Hierarki er en saa sammenvokset Enhed, at enhver Omorganisation ikke er forvunden, før adskillige Aar ere gaaede.

Naar jeg saaledes har visse Betæneligheder overfor disse tre Lovforslag, som jeg i øvrigt anser for gode, for at være virkelige Forbedringer, for at være virkelig paaskønnelsesværdige, har jeg ingen Indvendinger af Betydning overfor de to andre Lovforslag. Det ene drejer sig om Oprettelse af et permanent Mobiliseringskontor, og det andet om Nedlæggelse af et Departementschefsembede; de staa ogsaa i et meget nært indbyrdes Forhold. Naar Ministeriet vil undvære en Departementschef, kan det jo bedst selv skønne, om det kan undvære ham, og der er ikke Grund for Rigsdagen til at tage noget Forbehold derimod. Men denne Omordning, som bliver en Følge af Departementschefsembedets Nedlæggelse, bliver her, saa vidt jeg kan se af Bemærkningerne, nøje sammenknyttet med Fordelingen af den Tjeneste, som hidtil har været udført af dette Departement, paa de to andre Departementer i Krigsministeriet. Jeg mener ikke, at det er nødvendigt, da det nuværende ikke direkte sorterer under Krigsministeriet, og ved denne Fordeling blive igen de to Departementer bebyrdede med en Del mere Tjeneste. Men deres Tjeneste lettes paa den anden Side ved Mobiliseringskontorets Indretning, og derfor er der en ret nær Forbindelse mellem de to. Der er ganske vist oprettet et Mobiliseringskontor som Forsøgsinstitution allerede nu; men saa længe det ikke er permanent, kan det ikke behandles som hørende til Organisation, som værende et fast Led deraf, og derfor kan det nok betragtes som ny oprettet. Derfor har jeg kun en rent formel Indvending mod disse

to Lovforslag, nemlig den, at jeg synes, det var mere naturligt at sammenarbejde dem til et. Og ser jeg paa de enkelte Lovforslag, kunde jeg nok sige et og andet om Redaktionen. Det ser lidt løjerligt ud, at Forslaget om Oprettelsen af et Mobiliseringskontor i § 1 alene begynder med Oprettelse af et Kontorchefsembede. Det kan se ud, som om det hele kom an paa kun at faa dette Embede oprettet. Jeg synes, at det vilde være mere harmonisk, naar man sammensmeltede begge disse til eet Lovforslag, og lod dette Lovforslag gaa ud paa Oprettelse af et virkeligt Mobiliseringskontor og dertil knyttede Nedlæggelse af et Departementschefsembede. — Med Hensyn til Betydningen af et Mobiliseringskontor fremgaar den ganske tydeligt af de langt vanskeligere Forhold, der Aar for Aar blive for Mobiliseringen paa Grund af de overordentlig store Krav, der nu stilles til Hurtigheden. Medens man for længere Tid tilbage kunde bruge lang Tid til Mobilisering, er det nu anderledes. For nogle Aar siden kunde man endnu bruge Dage, men nu kan man sige, at det næsten gælder om, at en Mobilisering kan foregaa i Løbet af ganske faa Timer. Dette er jo absolut umuligt, absolut utænkeligt, naar ikke alt er lagt saaledes til Rette og er saaledes parat, at man saa at sige kun behøver at trykke paa en elektrisk Knap for at sætte det hele Maskineri i Bevægelse, et Maskineri, som maa fungere paalideligt og hurtigt, hvis det skal føre til Maalet.

Det er, hvad jeg har at bemærke til disse Lovforslag, som jeg saa i øvrigt skal anbefale til velvillig Fremme.

Carstensen: Ligesom jeg hidtil altid har kunnet slutte mig til de Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem her i Salen, der nærmest repræsenterer Hæren, kan jeg ogsaa gøre det i dette Tilfælde. Og naar jeg undtagelsesvis har taget Ordet, sker det ogsaa kun for at berøre enkelte Spørgsmaal. Iblandt de Forslag, der ere forelagte her i Tinget, er der et, som særlig interesserer mig, nemlig det, som vedrører Lægekorpsets Udvidelse. Jeg har nemlig haft Lejlighed til at erfare, at Hæren paa dette Omraade har kæmpet under visse vanskelige Forhold. Man har set sig nødsaget til at lade den Læge, som var ansat ved et bestemt, specielt Sygehus, Garnisonssygehuset, forlade dette for at gøre Tjeneste i en af Afdelingerne. Man har endogsaa undertiden udkommanderet ham til Session. Dette har bevirket,